

Posudek vedoucího bakalářské práce

Veronika Paulíková: *Vývoj židovských institucí v Krakově po roce 1989*. Katedra středoevropských studií FF UK, Praha 2012, 61 s. + 15 s. příloh (s. 62–76).

Krakov, jedna z nejvýznamnějších metropolí polského státu, patří rovněž v Polsku k městům s jedinečnou židovskou kulturou. Veronika Paulíková si před svým studijním pobytem v tomto městě vybrala jako téma svého zájmu činnost židovských institucí, jejichž činnost se začala aktivně rozvíjet od počátku devadesátých let 20. století.

Bakalářská práce se dělí na šest základních kapitol: *Historický vývoj Kazimierze* (s. 11–16), *Obnova židovské Kazimierze* (s. 17–19), *Židovské instituce v Krakově* (s. 20–46), *Financování židovských institucí* (s. 47–49), *Návštěvnost židovských institucí* (s. 50–53) a *SWOT analýza* (s. 54–55).

Jak z práce vyplývá, stěžejním oddílem je kapitola třetí *Židovské instituce v Krakově*, která je až příliš rozčleněna na nejrůznější velmi krátké podkapitoly. Centrem zájmu kandidátky zde jsou Židovské sdružení Czulent, Katedra judaistiky Jagellonské univerzity, Centrum židovské kultury, Židovské muzeum Galicja, Schindlerova továrna a Centrum židovské komunity. Autorka zde na základě dostupné literatury a internetových odkazů charakterizuje jednotlivé instituce. Text je však příliš popisný, má encyklopedický charakter a v krátkých větách chybí hlubší *zamýšlení* nebo detailnější rozklad o každé z institucí a zhodnocení její činnosti. Narativní charakter je patrný ve všech částech práce (včetně kapitol o Kazimierzi). K tomu však musíme poznamenat, že s formální stránkou práce se Veronice Paulíkové podařilo zdárně zvládnout.

Již v části o dějinách Kazimierze se vyskytují překlepy, ale i nepřesnosti a nejasnosti. Co např. autorka myslí tím, že „o tři roky později [v roce 1775] byla Kazimierz navracena Polákům“ (s. 12)? Jsou zde formulace jako: „desítky tisíců Židů“ (s. 13), „Zpustlý Kazimierz se stal“ (s. 14), „obnově židovského Kazimierze“ (s. 18) aj. V podkapitole o publikacích pedagogů z katedry judaistiky V. Paulíková sama píše o „popisu“ publikací (s. 26), nikoliv o rozboru a zhodnocení (nebo alespoň o pokusu). K publikaci o holocaustu tak např. poznamenává všeobecné informace o této problematice (pravděpodobně z úvodu práce, s. 27).

Autorka v rámci výzkumu využila i rozhovorů s předními představiteli sledovaných institucí, z výsledků však není zřejmé, jakou koncepci při rozhovorech zvolila (o rozhovory se opírá hlavně v kapitole *Financování židovských institucí*).

Zajímavým příspěvkem je část s názvem *SWOT analýza*, kde se autorka krátce pokusila analyzovat silné a slabé stránky jednotlivých sledovaných institucí v Krakově. Otázkou však je, jestli se takovýto výzkum nehodí spíše pro oblast marketingu.

Veronika Paulíková předložila bakalářskou práci, která vypovídá o jisté schopnosti pracovat s prameny a literaturou, překvapivě velká je zde však závislost na internetu a na publikacích typu příručka. Její syntéza nese zmíněné nedostatky, zvláště pokud jde o hodnotící stránku sledovaných institucí i narativní styl, téma by si zasloužilo celkově mnohem větší propracovanost a hloubku. Formální stránka zde však byla dostatečně splněna, proto doporučujeme k obhajobě známku **dobře**.

Praha 28. 8. 2008

doc. PhDr. Petr Kaleta, Ph.D.

Katedra středoevropských studií

FF UK Praha